

0,50-
1-2,5-6

SKAUTŲ AIDAS

Nr. 1—2 (24)

1926 m. sausio—vasario mėn.

IV metai.

Lietuvos Skautų Asociacijos Įsakymai.

1925 m. lapkričio 14 d.

1 §.

Vyriausiam skautininkui, vyresniam leitenantui Vsevalodui Šenbergui prašant, paliausuoju jį nuo Vyriausio skautininko pareigų, reikšdamas jam širdingą padėką už atliktą šešerių metų skautų vadovavimo darbą.

2 §.

Vyriausiuoju skautininku skiriu vyresnį skautininką kapitoną Miką Kalmatavičių.

3 §.

Patenkindamas žemiau išvardintų vyriausio skautų štabo narių atsistatydinimo raštą, paliausuoju juos nuo štabo narių pareigų, širdingai dėkodamas jiems už uolų pasidarbavimą skautybės labui:

- 1) Vyresn. sktn. vyr. leit. Aloizas Valušis.
- 2) Sktn. Vytautas Civinskas.
- 3) „ Kestutis Grigaitis.
- 4) „ Viktoras Čečeta.
- 5) P. Pranė Vaitkienė.
- 6) P. Kostas Vaitkus.

4 §.

Tvirtinu Vyriausio skautininko kapitono Kalmatavičiaus sudarytąjį Vyriausią Skautų Štabą šios sudėties:

- 1) Sktn. Apclionija Blynaitė.
- 2) „ Viktoras Čečeta.
- 3) „ Ignas Tamašauskas.
- 4) „ Vacys Baniulis.
- 5) „ Pranė Vaitkienė.
- 6) „ Paulius Kazėnas.
- 7) „ Paulius Šležas.
- 8) Sk. Antosė Adomaitytė.
- 9) Sk. Leonardas Kreivėnas.

Skautų Šefo Pavaduotojas pas. V. Čarneckis
ir Skaut. Remti Tarybos Pirmininkas.

L. S. A. Šefo sprendimas.

1 §.

Vyriausiam sktn. tarpininkaujant leidžiu Klaipėdoje organizuoti Skautų Rajono Tuntą. Tuntininku skiriu ir tvirtinu p. d-ą Didžį, o jo padėjeju — pask. M. Braką. Taipogi leidžiu Klaipėdos skautams vadintis budžiais—skautais.

(pas.) už L. S. A. Šefą Liūdas Gira.
Su originalu sutinka
Sktn. P. Šležas

Vyriausio Skautininko nusprendimai.

1925 m. 1 Nr.

1 §.

Kaunas, rugsėjo m. 28 d.

Vietoj pasiliosavusio draugininko Bačkio Stasio, Linkuvos skautų draugininku skiriu skautą Petrušaitį Kazį.

2 §.

Kaunas, spalio m. 13 d.

Vietoj pasiliosavusios draugininkės Čelikaitės Antaninos, Linkuvos skaučių dr-ke skiriu Vilutytę Oną.

3 §.

I-os Rokiškio Prutenio Dr-vės pirmojo laipsnio skautui Juozui Prunskiui suteikiu vyresniojo skiltininko laipsnį.

4 §.

Kaunas, spalio m. 13 d.

Skautui Vaičiui Petručiui leidžiu Ežerėnuose steigti skautų skiltį.

5 §.

Lazdijų skautų draugininkui Bendasevičiui leidžiu steigti skautų skiltis Veisiejuose ir Leipalingyje.

6 §.

Kaunas, spalio m. 18 d.

Tvirtinu naujai įsteigtą II-ą Alytaus skaučių Laimutės Dr-vę, kurios draugininke skiriu skautę Tomsaitę Stasę.

7 §.

Kaunas, spalio m. 26 d.

Tvirtinu naujai įsteigtą Biržų skautų Valančiaus Dr-vę, kurios draugininko pareigas pavedu eiti skautui Brazdžiui.

8 §.

Kaunas, lapkričio m. 2 d.

Skautui Alfonsui Stoniui leidžiu organizuoti skautų skiltį Plungėje.

9 §.

Vietoj pasiliosavusios draugininkės L. Marcijonaitės, Rokiškio skaučių Živilės Dr-vės draugininke skiriu skautę J. Drungaitę.

(Pas.) Vyriausias sktn. V. Šenbergas.

Su originalu sutinka

Sekretorius sktn. P. Sležas.

1925 m. 2 Nr.

1 §.

Kaunas, lapkričio m. 22 d.

Tarpininkaujant Mariampolės Tunto Tuntininkui tvirtinu įsikūrusią Mariampolės Mokytojų seminarijoje IV-ą skaučių Danutos Draugovę ir jos draugininkę—Apolskaitę Oną.

2 §.

Tarpininkaujant Mariampolės Tunto Tuntininkui tvirtinu Kalvarijoje suorganizuotą Pempų Skiltį ir jos skiltininkę—Botyraitę Oną.

3 §.

Kaunas, lapkričio m. 24 d.

Tvirtinu naujai įsisteigusią Palangoje I-ą Birutės Dr-vę, kurios draugininkę skiriu skautę Benikaitę Bronę.

4 §.

Stoniui Alfonsui leidžiu organizuoti Plungėje atskirą mergaičių skiltį.

5 §.

Šimavičiui Mikui leidžiu suorganizuoti Biržuose skautų draugovę.

6 §.

Klaipėdos I-os Kęstučio Draugovės draugininku tvirtinu Al. Gelžinį.

7 §.

Kaunas, lapkričio m. 29 d.

Mariampolės Tunto Tuntininkui tarpininkaujant tvirtinu įsikūrusią Juvenate IV-ą Algimanto Dr-vę ir jos draugininką—Minkevičių Praną.

8 §.

Kaunas, gruodžio m. 3 d.

Prie I-os Kęstučio Dr-vės Klaipėdoje leidžiu M. Gelžiniui suorganizuoti Vilkiukų gaują.

(Pas.) Vyriausias sktn. M. Kalmatavičius.

Su orig. sutinka

Sekretorius sktn. P. Sležas.

1926 m. 1 Nr.

1 §.

Kaunas, sausio m. 4 d.

Mariampolės Tunto Tuntininkui tarpininkaujant, vietoj pasiliuosavusios nuo Naumiesčio 1-os Rūtos Dr-vės dr-kės pareigų tvirtinu Serečkaite Grasiliją.

2 §.

Kaunas, sausio m. 11 d.

Mokytojui J. Prunskiui leidžiu Antalieptės progimnazijoje organizuoti mergaičių skiltį.

3 §.

Kaunas, sausio 31 d.

Skilt. Stelmokaitei Jadvygai leidžiu Kybartų aukštesniojoje komercijos mokykloje organizuoti skaučių dr-vę.

4 §.

Skilt. Tauckui Jonui leidžiu Kybartų aukštesniojoje komercijos mokykloje organizuoti skautų dr-vę.

(pas.). Vyriausias sktn. *M. Kalmatavičius*

Su originalu sutinka

Sktn. *P. Sležas*.

Vyriausio Sk. Štabo pranešimai.

Š. m. kovo 4 d. yra ne tik šventė Lietuvos Skautų Patrono, bet kartu ir Vilniaus atsiminimams maldoje. Kiekvienas tuntas ir draugovės nusistato sau tai dienai tinkamą programą. Reikia stengtis, kad ta diena būtų kuogražiausiai praleista. Be to, primenama tiems tuntams ir dr-vėms, kurios nėra prie vėliavų pririšę juodų kaspinių, kaipo Vilniaus gedulos, tą turi atlikti irgi š. m. kovo 4 d. Tie kaspiniai bus nurišti tik Vilniuj.

Šventei praėjus, reikia kuo skubiausiai pranešti Štabui, kas per ją buvo daroma.

Tuntininkų, draugininkų ir atskirų skilčių skiltininkų žiniai.

Yra tuntų, draugovių ir skilčių, kurios dar iki šiol nėra prisiuntusios Vyr. Sk. Štabui sudėties žinių. Kodėl taip yra — nežinoma. Tat Štabas laiko sau pareigą priminti viešai, kad sudėties žinių prisiuntimo terminas baigiasi š. m. vasario m. 25 d. Ir tie tantai, draugovės ir skiltys, neatsiskaičiusios iki to laiko su Vyr. Sk. Štabu, bus paskelbtos sekančiam Skautų Aido Nr.

Taip bus kovojama ir toliau su kiekvienu apsileidimu.

Tantai, jų sudėty esančios dr-vės, taip pat ir atskiros dr-vės bei skiltys, iki š. m.

kovo 4 d. prisiunčia Vyr. Sk. Štabui smulkią darbo programą, t. y. kas manoma nuveikti iki naujų mokslo metų, žinoma, neišskiriant ir atostogų.

Ten pat reikia pažymėti ir ko labiausia stokojama ir iš kur tam tikimasi paramos.

Darbų ir veikimo apyskaitas siuntinėti į metus tris kartus: prieš Kalėdas, Velykas ir vasaros atostogas.

Yra žinoma, jog provincijoj yra ne maža draugovių ir skilčių, kurios nėra išregistruavusios Vyr. Sk. Štabe. Apie tokias dr-ves ar skiltis reikia pranešti štabui, nurodant jų dr-ku ar skiltininkų adresą.

Visi atskirų dr-vių draugininkai ir atskirų skilčių skiltininkai prisiunčia štabui šias žinias: savo ir padėjėjų pavardę, vardą, pažymint laipsnį ir užsiėmimą, gimimo metus, dr-vės ar skilties įsisteigimo datą ir adresus.

Šias žinias reikia prisiųsti iki š. m. kovo 10 d.

PASTABA: Tokias pat žinias prisiunčia ir atskirų vilkiukų gaujų vadai.

Vyr. Sk. Štabas.

Kaunas.

1926 m. vasario m. 8 d.

Skautams.

Sveikina Lietuvą jaunas būrys
 Dvasios ir kūno sveikatos daina,
 Ne kalavijo jisai karžygys —
 Meile šarvuotas ir valios jėga:
 Skautas kur žengia, ten tiesia
 Ateitį šviesią!

Skaute! akivaizdoj žemės—dangaus
 Visa atmesk, kas tau riša sparnus:
 Jeibės ir ydos, šalin kuo toliaus —
 Skautas kaip ažuolas tur būt tandus!
 Mokslas, tikyba, dorovė —
 Mūsų tvirtovė!

Skęsta pasaulis savimyloje —
 Skaute, tu artimui ranką paduok;
 Skaidos, kerštauja visur žmonija —
 Pavyzdžiu taikink, brolybe vaduok:
 Žygdarbiams kelią teskynie
 Dievas-Tėvynė!

Gamta—sesute, ir tujen padėk
 Siekt idealo galinga ranka;
 Saulės—mėnulio akimi „budėk“,
 Kad vienamintė pasaulyj šeima —
 Augtų, plėtotųsi skautai
 Visumos naudai!

M. Gustaitis.

Mačiau aš kartą...

Mačiau aš kartą: kapo žemę
 Bučiavo motina sena,
 O jos veidai skausmu aptemę
 Kaip ta pilka rudens diena,
 Upeliais ašarų vagoti,
 Kalbėjo: — man jau palaidoti
 Visi troškimai ir džiaugsmi...

Ant šalto kapo vienturtėlio
 Giedriąsias išverkiau akis,
 Kad žuvo gindams tėviškėlę
 Ir priešų griaudamas pilis.
 — Apgynei močią sengalvėlę
 Ir jauną sesę lelijėlę
 Nesugrįžai tik tu patsai...

Bet nors ir skauda man krūtinę,
 Širdis man alpsta kruvinai,
 Bet tu, apgynęs mums tevynę
 Palaimints būki amžinai.
 Iš tavo kraujo išauginta
 Tėvynei laisvė švinta, švinta...
 Ir švies ji broliams amžinai...

G. Panemunis.

Atminkim Vilnių!

Mūsų tauta turi daug svarbių uždavinių atlikti, bet venas iš svarbiausių, tai atvaduoti savo sostinę Vilnių. Senas Vilnius, tai mūsų širdis! Nuo Vilniaus priklauso mūsų tautos gyvybė.

Vilnių staugia geležinis vilkas, Vilniui stovi Gedimino pilis, ten užgesinta šventoji ugnis, tiek amžių aukuruose degus ir sudėtos paskutinės anglys—mūsų bočių tikybos relikvija. Stebuklingi Aušros Vartai ir dabar traukia mūsų tikinčiųjų širdis. Vilnių, ilsis didvyrių kaulai, ten, Vilnių, miega mūsų patronas Šv. Kazimieras. Vilnius, tai mūsų Mefekingas, kame įsikūrė pirmieji skautai.

Todel nenuostabu, kad visa tauta veržiasi į Vilnių, nes ten tūno jos dvasia.

Siandie ar ryt, mes turėsime sukaupti visas jėgas ir eiti vaduoti savo brangaus turto iš priešų nasrų.

Nemanykim, kad tai vien kariuomenės dalykas. Ne, visa tauta, visas jaunimas turi prie to prisidėti. Jaunimas savy turi milžinišką jėgą. Nėra jėgos pasauly, kuri galėtų užkirsti kelią jaunimui, kurs siekia savo idealo. Istorija nežino nė vieno pavyzdžio, kame pasiryžusi tauta pralaimėtų.

Bet neužtenka vien noro, reikia ir darbo. Kelinti metai, kaip daromos rinkliavos Vilniečių naudai. Sąmoninama mūsų tauta ir jai skiepijama Vilniaus vadavimo idėja.

Mes skautai, kaip jaunuoliai, turime būtinai prie to darbo prisidėti. Mūsų obalsis: „Dievui ir Tėvynei“, todėl šiuo momentu ypatingai jį galime pritaikinti ir vykinti gyvenime. Skautų pareiga: įsisąmoninti tvirtai patiems, sąmoninti kitus ir visomis jėgomis prisidėti prie Vilniečių šelpimo.

Todel pavieniai skautai, skiltys, draugovės turi uoliai dalyvauti rinkliavose, manifestacijose, Vilniaus medžių sodinime ir t.t.

Skilčių, draugovių sueigose, pašnekėsiuose turi būti primenamas Vilnius.

Draugovių būklės ir pavienių skautų kambariai turėtų būti išpušti Vilniaus plakatais bei parašais: „Atmink Vilnių“ ir t. p.

Visi skautai turėtų išmokyti daugiausia patriotinių dainų, ypač dainų apie Vilnių, kad išaušus pavasariui visi laukai nuo jų skambėtų. Atostogu metu susiduriant su kaimiečiais visiems reikia skiepyti panašias mintis.

Kaip paprastoj skautų darbuotėj, taip ir čia turėtų eiti lenktynės skautų tarpe *).

Artinasi šv. Kazimiero diena. Visos draugovės turėtų pasirūpinti kaip ją tinkamiau praleidus.

Šventas Kazimieras, tai mūsų šventasis ir todėl mes jam išreiškiame atitinkamą pagarbą iškilmingai dalyvaudami pamaldose. Tai mūsų dvasios pakilimo, bet drauge ir liudėsio diena.

Mums liūdna, kad mes neįstengėm atginti nuo kraugerio lenko savo patrono palaikų. Todel tą dieną draugovės savo veliavas perriša juodu kaspinu, suruošia atitinkamą pašnekėsi, vienu žodžiu atsižvelgiant į jėgas ir aplinkybes padaro tai ką gali.

Broliai skautai! Skleiskime visur kur tik galime ir kiek galime Vilniaus vadavimo idėją, o tuomet, kada mūsų tauta, pradėdant nuo mažo vaiko, baigiant žilu seneliu, degs vienais ir tais pačiais troškimais, tada drausiai žengsime į Vilnių ir ant Gedimino kalno užplevesuos trispalvė vėliava.

Skautai į darbą, tėvynė šaukia! Į darbą garbingą kilnų ir šventą!

Jūs, Broliai Vilniečiai, kentėkit ir laukit, sparčiai bręsta mūsų jėgos. Jūsų pančiai baigia dilti, laisvės rytas tuoj nušvis!

Viso pasaulio broliai skautai! Į Jus kreipiamės, kad Jūs vardan tiesos ir meilės paremtumet mus sunkioj kovojo už mūsų tautos brangiausią turtą—Sostinę Vilnių.

*) Kiekvienas skautas galėtų galvoti koku būdu mes lietuviai lengviau galėtume atvaduoti Vilnių ir išdirbęs savo projektą pasiųsti į „Sk. Aido“ red. pažymint savo vardą, pavardę, amžių, laipsnį metus ir antrašą.

Iš draugiškos korespondencijos.

VIII. Dar apie antrąją įstatą.

— Brangus Drauguži, kaip išsiilgau Tavo laišku! Juk jau antri metai baigiasi nuo pasutinosios mūsų korespondencijos! O tiek dar liko neaptarta, tiek naujų dalykų iškėlė mūsų gyvenimas. Nors imkim ir tą patį mūsų skautų antąją įstatą. Jis man yra taip aiškus, ypač po mano pasidalinimo mintimis su Tavim, esu tikras, kad stiprų skautą gaivina vien stipri religinė ir tautinė pasaulėžiūra.

Bet štai pas mus reiškiasi dar srovė, kuri vengia imti pilnai mūsų minėtą įstatą. Pastebėjau kai kame yra lyg kokia baimė pasirodyti su savo tvirtais religiniais įsitikinimais; jaučiasi, kad šitoj srityj lyg kažkas slepiama, nesimato riteriškos drąsos reikšti ir ginti savo principus. Štai, suruoštoj šį pavasarį mūsų tunto šventėje, atstovas iš laikinos sostinės kalba apie skautų idealus. Bet palietęs antrąją įstatą mini tik ištikimybę tėvynei... Kur gi Dievas? Mano draugai —šposininkai ir čia nesusilaukė nepastebėję, kad, girdi, mielam kauniškiui atstovui ištikusį nelaimė: remiasi vargšas tik viena skautiška koja,—kita suparalizuota...

Norėčiau tad, kad grįštumei dar prie šito klausimo, kurį taip įdomiai nusakei penkta-me laiške („Sk. A.“ iš kovo 1924 m.).

— Nėr abejonės, kad yra tokia srovė, kuri norėtų realų Dievą, gražios gamtos Kurėją, pakeisti (kaip jau buvo Tau gvildenta mano 5-me laiške) žmogaus minties subjektyvia svajone, pareinančia nuo paties svajotojo. Nėr taipogi abejonės, kad kita, artima šiai krypčiai, srovė, net visai pašalino religinį elementą iš savo „skautybės“. Yra tai Sovietų Rusijos „pionieriai“.

Bet ar yra kas bendra tarp šių „skautų“ ir skautų tikroj to žodžio prasmėj, be kabučių? Nebent tik bendra „chaki“ spalvos uniforma.

Skautybės istorijoj jau nustatytas yra faktas, kad tik nesusipažinę iš tiesioginių šaltinių su Baden-Powell'io sistema, tik už Anglijos ribų esantieji kaikurie laikosi tos nuomonės, kad skautui galima apseiti be Dievo, arba kad Jo 10 įsakymų atstoja 10 skautų įstatų.

Bet, kaip išsireiškia gilus skautybės dvasios žinovas J. Sevin *) nėr nieko tolimes-

nio nuo skautų įkūrėjo minties, kaip panašios nuomonės. Ką tik minėtas autorius pažinęs gerai Baden-Powell'į, konstatuoja, kad šis skautybės genijus turi užtektinai sveikos nuovokos, kad kiltų aukščiau tokių vaikiškų pažiūrų.

Prisipažįsiu Tau, Drauge, kad didžiausiu man akstinu išmokti angliškai buvo tikslas susipažinti su originale ir oficiale skautine literatūra anglų kalboj. Šiandien galiu pasigirti, kad jau galiu susipažinti su Baden - Powell'io veikalais tiesioginiai, be vertėjų tarpininkavimo. Ir todėl šiaandien jo dvasinis vaizdas yra man ryškesnis. Jo pagrindiniame veikale, „Scouting for Boys“ (skautybė berniukams) be kurio skautas negali apseiti, taip ir žėri mintis, kad skautas be pozityvės, gyvos, sąmoningos religijos nevertas nešioti to vardo. Jau esu kiek Tau citavęs šią Baden - Powell'io mintį iš rusų vertimo. 6-me laiške buvau taipogi išvertęs iš Baden-Powell'io ištisą tautinių ydų, kilmės ir gydymo priemonių schemą („Sk. A.“ 1924 m. NN 3 ir 4). Tur būt pastebėjai, kad šios schemas lentelėje tarp tautos ydų ir silpnųjų autorius pirmoj vietoj pažymėjo *nereligingumą*. Kaip į priežastį šitos ir kitų tautinių blogybių (ištvirkimas, egoizmas, drausmingumo, atsakomybės jausmo ir patriotizmo stoka) nurodyta aukštesnės sąžinės trūkumas. Baden-Powell'is čia ne be reikalo kalba apie *aukštesnę* sąžinę, kuri normuojasi aukštesniais, religiniais dėsniais, nesikeičiančiais sulig žmogaus ūpo ir aplinkybių.

Kaip šitas blogybes, iš pašaknių pakertančias tautos sveikatą, pašalinti? Baden Powell'is atsako: auklėjant būdą ir palaiškant kūno sveikatą. Gi tarp priemonių būdų auklėti autorius net dviejose vietose pažymi religijos ugdymą teorijoj ir praktikoj. Būtent nurodo į Dievo pažinimą gamtos reiškiniuose ir savo religijos dėsnių vykinimą praktiniame gyvenime.

Draugininkams skirtame veikale „Aids to Scoutmasterstrip“ Baden-Powell'is vėl pabrėžia religijos reikšmę, kaip pagrindą

*) Le Scoutisme, Paris Edition spes 1924 fr. 9, pp. 341.

skautybei. Trumpai ir ryškiai autorius pareiškia, jeigu kalbama apie krikščionis; jis norėtų duoti berniukui ne tik „sekmadienio krikščionybę“ bet kad vaikas jaustų ją ir persiimtų jos dvasia kiekvieną savo gyvenimo dieną.

Tame pat veikale kalbėdamas apie gyvenimo džiaugsmą, Baden-Powell'is tvirtina, kad berniukas gali tapti nepaniurusiu, visose aplinkybėse šypsančiu skautu, tik tada, jeigu a) mylėdamas gamtą *atjaus joje Dievą, jos Kūrėją* ir aktingai suderindamas savo valią tarnavime artimui su Dievo stebėtinu veikimu padės pagrindą *praktinei religijai*, ir b) jeigu vengs viso to, kas gali sudrumsti jo sąžinės ramybę, vadinasi, vengs nuodėmių.

Ir daug kitų gražių ir gilių skautybės išteigėjo minčių tame dalyke galėčiau išrašyti šiame laiške. Galėčiau priminti Baden-Powell'io prakalbą, pasakytą anglų katalikų 754 skautams, išlydint juos š. m. rugpiūčio 29 d. į jubilėjinę kelionę Romon su 10.000 kitų tautų katalikais skautais. Tikrai drąsiau ir stipriau negalėjo ir didžiausias religininkas išsireikšti, kaip tai padarė pasaulietis generalas Baden-Powell'is: „Parodykite savo elgesiu vyriausiai savo Bažnyčios vadovybei Romoj, kad jūs, kaip skautai neturite dviejų viešpačių, bet vienas tėra jums vadovas—Dievas ir jūsų Bažnyčia... Prašau tai prisiminti ir būti savo Bažnyčios klusniais sūnumis“. Bet manau, kad apie šią maldingą skautų kelionę su ištisa Baden-Powell'io prakalba esi jau skaitęs laikraščiuose ar girdejęs savo sueigose.

Todel ir aš norėčiau šį kart nutraukti mano rašinį, nors taip ir prašo mano plunksnos oficialūs anglų skautybės laikraščiai, kad Tau parašyti vedamąsias jų mintis.

Taip skautų štabų oficiozas „Scout Headquarters Gazette“ iš birž. m. 1918 m., kalbėdamas apie draugininko privalumus, pabrėžia kad jo idealas yra ne tik padaryti iš paprasto vaikėzo gerą jauną pilietį, nes ir geriausias pilietis vis tiek anksčiau ar vėliau turės mirti, bet iš *meilės prie Dievo paveikti sau pavestą jaunesnįjį draugą*, kad jojo laikinojo gyvenimo malonumas galėtų pasikeisti *laimingos amžinybės džiaugsmu*.

Arba imk nors paskutinį spalių mėn. tarptautinį viso pasaulio skautų laikraštį „Jamboree“. Kiek čia vietos užleista religinei skautybės pusei.

Be Baden-Powell'io įžengiamojo žodžio, kuriuo įspėjama, kad skautų vadai savo darbuotei vengtų militarizmo dvasios, eina Šventųjų metų aprašymas Romoje, kur dalyvavo minėti jau 10.000 skautų, bendroj religinėj ekskursijoje. Toliau skaitome straipsnį apie simpantingus santykius tarp Londono arcivyskupo kardinolo Bourn'o ir skautų. Seka žinia, kad popiežius suteikęs teises skautų kapelionams laikyti mišias skautų stovyklose ir klausyti tenai išpažinčių kitiems kunigams. Vėl skelbiama toliau, kad Londono royerių grupės šefas G. Dunlop dekoruotas Šventojo Tėvo garbės kryžiumi. O jau negalima atsigėrėti susipratusiam skautui skaitant Fisher'o straipsnį, kurio pats užvardijimas daug kalba, būtent: „Tvirtas tikėjimas—kaip skautybė gali padėti Bažnyčiai“... Kiek čia erdvės ir dvasinio platumo skautiškai minčiai kilti religijos sparnais, kiek naujų įkvėpimų gerai veikti, apšviečiant skauto kelius tyriausiojo Tiesos, Grožės ir Gėrio šaltinio Dievo, mūsų dvasinės saulės spindu liais.

Mžn.

Skautai ir gamta.

Skautas gamtos ir gyvulių draugas. Ši graži mintis įrašyta net skautų įstatuose. Gamta yra gėrio, grožies ir sveikatos šaltinis. Žmogus yra didelis gudragalvis, padaro stebėtinai gražių dalykų, bet toli gražu, kad ir idealus dailininkas, skulptorius, dainininkas savo veikaluose nepasiekia realaus gamtos grožio. Plačiai išsišakoję, pumpurais ir gražiais lapais pasipuošę medžiai, gėlėmis nusėtos pievos, srovenančios upės — juk tai žemiško rojaus papuošalai. Na, o paukščių

sutartinės, tylių naktų lakštatės dainos, ar gali jiems prilygti salių koncertai?

Ateis vasara, nei bilietų pirkti nereikia—tik naudokis sveikas visokiomis gamtos teikiamomis pramogomis ir savo snauduliu netemdink giedrių dienų. Skautų dieninės bei naktinės iškilos yra geriausia proga pagyventi tikruoju gyvenimu, pasigerėti tikruoju grožiu.

Norint pamilti gamtą ir su ja draugauti, reikia ją pažinti. Skautų patyrimo programa

to reikalauja. Skilčių pasirenkamas draugas žvėris, paukštis ar gėlė yra tarpininkas tarp skautų ir gamtos. Labai menkas būtų gamtos draugas, jei nepažintum net savo skilties žvėrio. Geriausia gamtą pažinti galima betarpiai sekant įvairius jos reiškinius, tėmyjant žvėris, paukščius, augalus. Maža iškilose vien pažaišti, išsivirti pietus. Žaidimai sukelia ūpą, pagerina nuotaiką, bet ji greit vėl nupuola ir nepaveikia į žmogų taip giliai kaip pasigrožėjimas gamta. Čia atgija siela, čia pajunti kaž kokią maloną švelnumą, kuris ilgai ilgai gaivina krutinę. Estetinis jausmas yra labai didelis sielos turtas. Kitas gamtos pažinimo būdas yra skaitymas atitinkamų aprašymų, žiūrėjimas paveikslų. Sunku skautui susekti ir ištirti kurio žvėrio ar paukščio visos žymės, jo gyvenimas. Čia gali padėti zoologijos ar botanikos vadovėliai, aprašymai.

Mes Lietuvos skautai dar maža ką tepadarėm susipažinti, susiartinti su gamta. Suięgi pašnekėsiuose girdėjome apie tai, kad reikia mėgti gyvulius, be reikalo nelaužyti šakų, bet artimesniam gamtos pažinimui ne daug tedėjom pastangų. Daugelis mūsų skilčių pasirenka sau žvėris liūtus, leopardus, tigrus, dramblius ir t. t. Tatai parodo kad šis reikalas mūsų dar kaip reikiant nesuprastas. Kokios reikšmės gali turėti skautui skilties žvėriu, kitaip sakant draugu, pasirinktas koks tigras, kurį jis tik paveiksle tegali matyti. Koks gali būt jis draugas, tarpininkas tarp gamtos ir skautų, jei su juo negalima susipažinti, jį pamatyti, jo balsą išgirsti... Iki šiol mes per daug sekėm kitų tautų skautus. Afrikos negriukas gali turėti savo skilties žvėrį tigrą ir leopardą, nes su jais jis sutinka, o mūsų berniukams labiausia tinka stirniukas, šuniukas, ir kt., kuriuos jis gali pats auginti, dresiruoti. Kai kurie, pavyzdžiui, viena Panevėžio skautų lapinų skiltis turi užsiauginusi lapiną, kurį kartu vedasi, eidami į iškilmingesnes draugovės ar tunto sueigas. Labai gražu ir girtina: tai tikrasis kelias pažinimo ir susidraugavimo su gamta.

Daug mums iki šiol trūko, tur būt didžiausia spraga yra šioj srity. Visas mūsų skautiškų žinių šaltinis daugelio atvėjų buvo tik skautininko P. Jurgelevičiaus „Pirmieji skauto žingsneliai“. Jau pats pavadinimas apibūdina tą knygutę. Skilčių siluetų rinkinis minėtoj knygelėj labai mažas ir be to sudarytas, pasinaudojant kitų kraštų skautų literatūra.

Veikimo pradžiai pakaks ir to, o toliau reikalingos platesnės žinios.

Todel kviečiame talkon!

— Dotnuvos skautai, eidami mokslus, liečiančius gamtą ir norėdami labiausiai patarnauti Lietuvos skautijai, sutinka pasiimti šį mums rūpimą dalyką ir kiek pajėgdami sutvarkyti. Manoma kiek plačiau užsimojant rinkti žinių ir stebėjimų apie Lietuvos sutinkamus gyvulius, žvėris, paukščius, nustatyti balso pamėgždžiojimai, siluetai ir spalvos. Darbas platus ir dotnuviečiai vargiai be drįstų apsiimti jį atlikti, jei nesitikėtų paramos iš mūsų plačios skautijos darbuotojų. Kviečiame talkon brolijos skautininkus ir skautus! Darbo planas aukščiau pažymėtas. Norėtume surinkti kaip galima didesnį skilčių Lietuvos gyvulių (žvėrių ir paukščių). Pirmoj eilėj dažniau sutinkamus ir charakteringesnius atstovus. Gėles labiau darželių ir šiaip charakteringesnes tėtimsim. Kai kuriuos smulkesnius gyvulėlius, k. a. peles, varles ir jiems panašius paliksime ramybėje.

Žinios reikalingos maž daug sekančios:

1. Gyvulio, paukščio ar gėlės pavadinimas.
2. Silueto atvaizdas su charakteringesniais bruožais, išvaizdos, spalvos ir dydžio aprašymais.
3. Balso pamėgždžiojimas — kaip rėkia gyvulus ar paukštis, kaip žmonės jį pamėgždžioja, gal piemens kokių ypatingų dainelių moka apie tą žvėrį ar paukštį, k. a. lakštingalos pamėgždžiojimas „Jurgut, Jurgut, kinkik, kinkik“ ir t.t.
4. Bendras aprašymas: a) Kada ir kaip perisi, veisiasi, b) kuo minta, c) kokiose vietose gyvena, d) kokius lizdus ar guolius daro, e) sėsleji ar klajokliai, (kada apleidžia ir kada grįžta), f) naudingas, ar kenksmingas, g) kaip žmonės juos charakterizuoja, jų išvaizdos ir gyvenimo būdo pažymiai.

Negalį visų tų žinių apie kurį žvėrį ar paukštį surinkti, terenka ir siunčia tų žinių dalis. Sakysime gebą piešti skautai siunčia siluetus, kiti balso pamėgždžiojimą, kiti vėl šiaip kurį aprašymą ir t.t. Žinios reikalingos kiek galima tikslesnės. Jas galima semti tiesioginiai stebint, iš žmonių pasakojimų bei aprašymų. Reikalingi mums ir spausdiniai su atitinkama medžiaga. Jei pas ką atsirastų bet kurioj kitoj kalboj skautų literatūros su žvėrių, paukščių, gėlių siluetais,

atsiųskite pasinaudosim ir padėkoję gražin-
sim. Sutvarkyta medžiaga galės būti talpi-
nama „Skautų Aide“.

Tikimės kiekvieną d-vė padės. Surinktą
medžiagą reikia siųsti šiuo adresu: Skautų
būreliui, Akademija Dotnuvoj.

Atstumtieji berniukai.

Dažnai tenka matyti mokyklose berniukų,
kurie yra visų atstumti: su jais nebenori
draugautis kiti berniukai, šaltai į juos žvel-
gia patys mokytojai ir bendrai, nieks ne-
nori turėt su jais reikalo. Dar daugiau:
jie yra visų pajuokos, neapykantos, apkal-
bėjimų objektu ect.

Atsakyti kodėl taip yra, dalykas gan pai-
nus, nes to priežastys labai įvairios.

Kartais jie yra atstumti, kai turi kokių
nors fizinių ar dvasinių trūkumų. Kartais, ir
reik pasakyt gan dažnai, kad jie yra dores-
ni, kuklesni už savo draugus, kad yra ga-
besni, protingesni, kas sudaro pagrindo pa-
vydūi ir neapykantai.

Nežiūrint kokia to atstūmimo priežastis
būtų, tie berniukai daug kenčia ir yra
verti pasigailėjimo bei pagalbos.

Berniuko amžiuje negalėjimas dalyvauti
bendruose žaisluose, neturėjimas draugų,
jau yra kančia, nuo kurios blykšta veidai,
senka energija—ir berniukas darosi ateičiai
lavonas, nes nuolatiniai pasityčiojimai jam
ką nors pradendant užmuša jame pasitikė-
jimą savimi, slopina visas gerąsias būdo įpa-
tybes, ugdo gį pagiežą, neapykantą, pesi-
mizmą.

Tiesa, kartais toks atstumtasis iškyla, bet
tas iškilimas turi pradžią pagiežoj, egoizme
bei neapykantoj. Toks iškilėlis ir palieka šaltas
egoistas, be pasigailėjimo mindas kitus asmens.
Bet ir tai tik išimtys, — kiti lieka išblyškę,
paniurę atsilikėliai.

Pro šį faktą mes, skautai, ypač vyresnieji,
negalim užsimerkę praeiti. Tai yra labai

liūdnas faktas: juk tuose atstumtuose daž-
nai glūdi nuslopinti talentai, dideli gabumai,
skaisčios sielos, kurios užtroško, nes buvo
per daug švelnios ir negalėjo pakęsti draugų
šiuirkštumo.

Mūsų tat pareiga susidomėti tokiais at-
stumtaisiais. Atsargiai nežymiai ir švelniai
pažvelgti į jų sielą, rasti skaudamą vietą,
suteikti jiems pagalbos— štai mūsų ypatingas
uždavinys.

Tiesa, šis darbas yra sunkus, bet tik-
ras skautas gali jį atlikti.

Aš pats esu matęs, kad vienas nuoširdus
žodis, tikra užuojauta—neša tokį nelaimingą
į naują nežinomą kraštą, suteikia jo sielai
pavasari.

Tik čia noriu pabrėžt, kad mes nepriva-
lome būt duodančiais išmaldą farisiejaus,
bet gailestingais samariečiais, — jei radai
tokį nelaimingą, tapk jo broliu, įdek į šį
darbą savo sielą, suteik jam savo skautiš-
kają šypsą, sielos giedrą ir širdies ugnį. Jei
tai sugebėsi atlikt, žinok jog gražinai žydė-
jimą nuvytusiai gėlei.

Jei rasi tokiam atstumtame skaisčią sielą,
didelius gabumus, kurie tuno, tarsi, straigė
kiaute paslėpti — mokėk juos išvilkti į sau-
lės šviesą ir išjudinti jo sustingusią energiją.

Mes, skautai, neprivalom tenkintis uni-
forma ir ženklais, bet turime įrodyti savo
dvasios jėgas. Mes turime gelbėti ne tik
tuos, kurie kenčia fizinį skausmą, suteikiant
jiems pirmąją pagalbą, bet ištieskime ranką
ir kenčiantiems dvasia.

G. Panemunis.

Mūsų žodis.

Mažiausia tūkstantį kartų mane aplanko
nepažįstami žmonės, norėdami pranešti apie
šį mažą faktą: kaž koks berniukas kreipė-
sis į juos, siūlydamas savo mažą patarna-
vimą — padėti jiems nešti kelionės krepšį,
nurodyti jiems kelią, sugauti vagį — ir kad,

jiems panorėjus jam atsilyginti, berniukas
atsakąs:

— Ačiū, pone. Aš esu skautas!

Aš ne visai suprantu tą jų entuziazmą
del tokio. rodosi, menkniekio. Tačiau, nie-
kumet nenuvargčiau klausydamas pasako-

jant apie panašius dalykus. Tatai man įrodo svarbų dalyką: kad skautai vykdo tai, tą jie pažadėjo ir atlieka savo gerą darbėlį. (Manau, jog net nėra reikalo sakyti, kad tai yra skautijos atspirties taškas)!

Skautai, aš jums ypatingai pasitikiu!

Vieną kartą, kada kažkas manęs paklausė ar skautai rūko, neabejodamas atsakiau:

— Ne, jie to nedaro.

— Bet kaip Tamsta tai galit žinoti?

— Aš jiems sakiau to nereikia daryti, jiems paaiškindamas rūkymo žalą sparčiai

beaugančiai berniuko širdžiai. Aš jiems, jų garbei tikiu!

Paklausėjas tęsė:

— Gerai, bet ar Tamsta visumet juos daboji, kad galėtum pats įsitikinti, ar jie atlieka savo pareigas taip, kaip Tamsta manai?

— Ne. Jeigu aš juos šnipinėčiau, jie galėtų dar slapstytis ir rūkyti niekam nematant. Mes esame virš to ir mes turime savo garbę!

Ar ne tiesa, berniukai?

Baden Powell'is.

Mokykitės pėdsakus sekti.

Kuomet aš vaikščioju keliu, taku tai kiekvieną dieną pratinuos atlikti vieną mažą stebėjimą nes tik per praktišką žmogus atsiekia stebėjimo ypatybių ir gali savo akis visuomet laikyti „tvarkoje“. Toks stebėjimas yra labai lengva daryti, bet dažnai atsitinka, kad skautai apie tai nepagalvoja.

Štai pavyzdys kas su manim įvyko šį rytą. Tai nėra nieko ypatingo, bet skautai supras, kad verta kiekvieną dieną pratintis stebėti, o ne laukti didesnes progos.

Šiandieninė stebėjimo pamoka buvo atlikta ant paprasto sodžiaus kelio, kuris buvo kietas, išdžiuvęs ir padengtas plonu dulkių sluogsniu.

Viršų ir žemai kalvelės. Iš abiejų plento pusių aukštoka žolė. Jokio vėjo (jūs žinote, kad vėjas naikina pėdsakus, ant dulkių išspausčius ir juos daro daug senesniais nei kaip jie iš tikrųjų yra). Prieš aštuonias ryto eidamas iš vienos stovyklos į kitą, aš turėjau pereiti didįjį kelią per tą vietą, kur jisai pasiekia kalvelės viršūnę.

Aš iššifravau iš dirvos šias žinias:

1. Ponia Sharp šįryt serga.
2. Johnny Milne nukeliavo į kaimyninę stoją parnešti laikraščių.

Štai kaip aš gavau šias žinias:

Ant kelio buvo tik du nauju pėdsaku; vienas buvo ėjusio berniuko, kitas dviračio.

Berniuko žingsnių įspaudos buvo kaustyty batų (per maži suaugusio pėdsakams). Pėdsakai ėjo keliu į mokyklą ir sykiu į gelžkelio stotį.

Kadangi tai buvo šeštadienis, tariant mūsų apylinkėse mokyklų švenčiamoji diena, todėl šis berniukas negalėjo eiti į mokyklą. Jis ėjo į stotį.

Kodėl į stotį? Todėl kad 7 val. 33 min. ateidavo traukinys laikraščiais vežinas, ir tie patys pėdsakai galima buvo pastebėti atgal ėjusio (į stotį nukreiptų pėdrakų užkulniai retkarčiais buvo padengiam atgal grįžtančio pėdsakų).

Šis, berniukas buvo pėsčias iš miestelio vieno krautuviniuko parnešti laikraščių.

Bet, jei traukinys ir berniukas buvo punktualūs, tai turėjo grįžti atgal pro tą vietą kur aš buvau apie 20 minučių traukiniui atėjus, t. y. 7 v. 53 m.

Dabar dviračio pėdsakai. Jie rodė, kad važiuota per kalvelę iš miestelio. Pėdsakas darė zigzagus; vadinasi jisai į kalną važiuo. Jei jis būtų nuo kalno važiuęs. būtų greitis didesnis ir paliktas pėdsakas būtų turėjęs tiesesnės linijos pavidalą.

Dviratininkas turėjo būti pavargęs (Daug zigzagų prie viršūnės). Ten dviratis buvo sustojęs. (Staugus posukis ir labiau įrežti ratų pėdsakai). Dviratininkas buvo nulipęs nuo dviračio ir į jį atsirėmęs norėdamas pailsėti. Tai buvo moteris: mažos kojos, be vinių, siauri ir smaili užkulniai.

Ji buvo sustojusi trumpam laikui (tripinėjimas) ir po to užsėdo ant dviračio toliau keliauti.

Ji pravažiavo tarp 7 v. 15 m. ir 7 v. 50 m. Dviračio pėdsakai pravažiavo Johnny Milne pėdsakus, 7 v. 15 m. padarytus, bet jo grįžimo pėdsakai (apie 7 v. 50 m.) padengė dviračio pėdsakus.

Kokia moteris galėjo tokią ankstyvą valandą keliauti šiuo keliu?

Tai būta druto žmogaus, sprendžiant iš

padų pločio ir iš fakto, kad ji privalėjo išsėti pasiekus kalvelės viršūnę.

Kelias tiesėsi pro gerai pažįstamos ponios Sharp dvarą.

Dviratininkė turėjo būti ponia Clarke apskrities ligonių slaugytoja. Ji ėjo apžiūrėti ponią Sharp ir turėjo ten pasilikti, nes atgal važiuosio dviračio pėdsakų nesimatė.

Štai kaip skautai gali patirti naujienu apžiūrėdami žemę. Ir nors šios „ryto naujienos“ būtų be vertės, jos yra vertos, gerai apžiūrėti.

Jūs gal būt kurią dieną galėsite surasti svarbių žinių. Tik kasdien pėdsakus sekti mokydami jus galėsite gerai susivokti ištikus reikalui.
Baden-Powell'is.

Iš skaučių darbuotės.

Vyriausiam Skautininkui patvirtinus Skaučių Skyriaus Vedėją, 1925 m. lapkričio m. 15 d. buvo sušauktas posėdis Skyriaus sudarymui. Posėdy dalyvavo: sktn. Blynaitė, sktn. Šikeraitė, pasktn. Veitaitė, vyr. sktn. Jakūbėnaitė, Kėsiūnaitė, Adomaitytė. Skyrius tvarkomas Vyr. Štabo pavyzdžiu. Kandidatės pareigomis pasiskirstė taip: Skyriaus Vedėja — sktn. Blynaitė, sekretorė — sktn. Šikeraitė, apmokymo reikalų vedėja ir inspektorė—vyr. sktn. Jakūbėnaitė, literatūros ir propagandos reikalų vedėja—Kėsiūnaitė, vyresniųjų skaučių (roverių) — pasktn. Veitaitė.

Šiems metams Skyrius užsibrėžė sau toki veikimo planą: išdirbti laipsnių programas, uniformą ir ženklus; specialybių programas; nustatyti skiltininkėms žinių minimumą; sudaryti Lietuvoje vyresniųjų skaučių organizaciją; organizuoti vasarą skautėms stovyklą, kuri galėtų paruošti geras ir skautybę pažįstančias draugininkes, jų pagalbininkes ir skiltininkes.

Taipogi bendradarbiauti „Skautų Aide“ teikiant Lietuvos skautėms reikalingų žinių, informuoti apie užsienio skaučių veikimą, užmegsti ryšius su Tarptautinių Skaučių Biūru.

Iš Skautų gyvenimo.

Lietuvoje.

Naujas Skautams Remti Draugijos Valdybos sąstatas. Išvykus užsienin p. Černeckiui ir d-ruį Sakalauskui, taipogi atsisakius p. Tumėmienei į Draugijos valdybą liko išrinkti sekantieji asmenys:

p. Liudas Gira — primininku, pulk. Daukantas—vice primininku, prof. Morkelis—įždiniku, prof. Meškauskas—nariu ir. Pr. Dieilininkaitis sekretoriu.

Isteigtas Jūrų Skautų skyrius. Prie L. S. A. Vyriausio Štabo įsisteigė Jūrų Skautų skyrius. Yra daug skaučių, kurie prigulėdami prie L. Sk. A. Vyr. Štabo nori toje srity praktikuoti, todėl pulk. Daukantas maloniai sutiko duoti įvairių nurodymų ir patarimų, o skyrių vesti yra paskirtas sk. Kreivėnas. Jūrų skautijos reikalais galima kreiptis į L. S. A. Vyr. Štabą pažymint. „Jūsų Sk. skyriui“.

— Daugama skautu vadų nusiskundžia, kad lig šiol nėra išleistas Brolijos Statutas,

todėl neturi kuo vadovautis kuriant ir tvarkant naujas draugoves. Vyriausias štabas neturėdamas lėšų spausdinti atskirai Br. Statutą spausdins „Skautų Aide“.

Kursai. Vyriausias skautų štabas yra nusistatęs šaukti Kaune 7, 8, 9, 10, dn. balandžio 4 dienų skautų vadams (skiltininkams, draugininkams) organizacinius kursus. Manoma kviesti lektorių iš žymesniųjų mūsų veikėjų tarpo, o taipogi „užkinkyti“ visus Kauno skautininkus. Provincijos skautai turėtų tuo susidomėti ir rengtis. Sekančiame „Sk. Aido“ Nr. bus atspausdinta smulki programa, o taipogi išsiuntinėti pakvietimai. Ruoškitės!

Kaunas. Nesu korespondentas, bet rašau įspūdžius imtus iš skautų bei skaučių kasdieninio gyvenimo. Manau bus pravartu žinoti provincijos skautams, kad Kaune yra trys skautų-čių draugovės. Jei dar yra kurios nors kitos, tai tas kol kas vaidina mažą ar visai nežymią rolę, arba nepriklauso tuntu.

Imant chronologine tvarka pirmutinė yra

I „Kęstučio“ Draugovė. Tiesa, tai yra keletas skilčių, bet kaikurios skiltys labiau tiktų pavadinti vilkiukų būreliais, negu skautų skiltimis. Kiekviena skiltis turi po skiltininką, viena net du, kurie ir veda visą dr-vės gyvenimą. Instrukcijų iš vyresniųjų skautų kaip ir negauna. Draugovėje visuotinas iširimas, kaip tvarkoje taip ir dvasioje. Kūriami penkiolikmečiai, antrolaipniai roveriai (daugiau negu juokingai) Toks gyvenimas rodo nenormalumą. Priežastis, galbūt ta, kad ją vedė skautininkas mažai turįs ryšių su dr-vės gyvenimu. Dabar perėmus vadovybę pask. Z. Blynui vistiek turės dr-vė stoti į normales vėžes.

Toliau eina I Birutės skaučių Dr-vė. Iš pasakojimų tarp skaučių eina „darbas“, ne tai persigrupavimas, ne tai sistematizavimas savo darbo ne tai ūpo ir kartu veikimo pakilimas, bet tenka konstatuoti faktas, kad iki šiol nei kuo to neįrodė. Galėtų iš šios dr-vės daugiau tikėtis bet... niekas nepasirodo.

IV Algirdo skautų dr-vėje visuotinas snaudulys. Dirbama lyg per sapną. Pasitaiko skilčių su dviem skiltininkais. Gana nenormalu. Draugininku buvo taipogi stud. skaut. K. Gr., dabar stud. paskt. Z. Gl. Kad studentai negalėtų vesti draugovių, aš to nenoriu pasakyti, bet jie turėdami tarnybą, studijas ir retai susidurdami su skautais visgi neatsako dr-ko pašaukimui, ką gerai įrodė nepasisekusi praktika kauniečių skautų draugovėse. Iš IV Algirdo Dr-vės reikėtų daugiau tikėtis, negu tai ką parodė.

Vis tik vilties nereikia nustoti. Su laiku ir Kaunas pamatys, kad jį bando pralenkti Šiauliai, Mariampolė, Panevėžys, suskubs ir parodys savo, nors laikinos, sostinės galybę.

Don. Scaut.

Mariampolė. 20 d. gruodžio 1925 m. Mariampolę aplankė Jo Ekscelencija arcivyskupas J. *Matulevičius*. Jis sutiktas labai iškilmingai. Įvairių organizacijų tarpe dalyvavo ir skautai. Po pamaldų tarp kitų organizacijų atstovų sveikino ir skautai: Vyr. skilt. V. Poliakovas berniukų ir M. Barniškaitė—mergaičių vardu.

Arcivyskupas, dėkodamas už pasveikinimus, džiaugėsi, kad Mariampolėj esanti ištisa, kaip Jis išsireiškė, skautų armija ir ragino, kad Lietuvos skautai atsižymėtų drąsa ir pasiryžimų įgyvendinime savo idealų. Tyros ir pastovios drąšos šaltinį, sakė Jis suteikia tvirtas įsitikinimas krikščioniškose

tiesose. Turėdami oneny aukštus krikščioniškus idealus ir tvirtai stengdamies juos vykinti gyvenime, galime tikėtis, kad ir žemiški mūsų idealai bus greičiau pasiekti.

Baigdamas suteikė skautams apaštališką palaiminimą. *Sk. J. Bazilevičius.*

Iš Šiaulių padangės. Šiaulių Rajono Tunte yra 13 draugovių ir 9 atskiros skiltys. Šiauliuose randasi 7 dr. ir 1 skiltis. Likusios provincijoje, Šiauliuose skautų yra 215 provincijoje 170. Sulig laipsniais yra 1 sktn., 3 paskaut., 2 vyr. sklt., 6 skilt. ir 20 pasklt.

Tunto skiltininkai(ės) kas dvi savaitės susirenka aptarti savo reikalus, išklauso pašnekėsio ir t. t.

Kalėdų 3 d. Tunto Štabas suruošė vilkiukams ir jų neturintiems draugams eglutę. Dalyvavo virš 100 vaikų. Saldainius aukavo „Birutė“ ir „Rūta“.

Kalėdų 2 d. skautų sporto skyrius „Vytautas“ suruošė esantiems Šiauliuose skautams pasilinksminimą. Programa buvo gana įvairi. *Asilas.*

Naumiestis (Šakių) 29 d. lapkričio „Rūtos“ draugovė minėjo 2-jų metų ir „Liūtų“ dr. 1-rių metų sukaktuves.

Saulei nusileidus, skautės(ai) prieš bažnyčią davė įžodį. Po to gimnazijoje vyko iškilminga sueiga, kurią pradėjo Tautos Himnu. Sveikino: Skautus globėjas gimn. direkt. p. K. Barniškis, „Pavasario“ rajono Valdyba, Ateitininkų kuopa, Vilkaviškio ir Mariampolės Tuntai (raštu) Naumiesčio žydų skautai ir buvę draugininkai—J. Barniškaitė ir J. Kačiulis. Po sveikinimų Globėjas suteikė skautams žvaigždutes už ištarnautą draugovėje laiką. Draugininkės įsakymu Marė Naujokaitytė pakeliama skiltininkės laipsniu. Be to mokykt. J. Kačiulis darė dviejų metų darbo apžvalgą.

Šventė baigėsi bendra arbata ir pasilinksminimu prieglaudos salėje.

Ilgiausių metų jaunoms draugovėms!

Juozas K.

Užsienyje.

Anglija. Šių metų Velykų laiku Londono roveriai rengia pasaulinį roverių suvažiavimą, į kurį visų šalių roveriai kviečiami atsižūsti po skiltį. Kadangi Lietuvos roveriai dar nėra oficialiai pripažinti ir įregistruoti Tarptautiniame Skautų Biūre Londone, tai į šį suvažiavimą Lietuvos skautams atstovauti

ir su roverių judėjimu geriau susipažinti yra kviečiami du skautininku.

Belgija. B. P. skautai š. m. rugpiūčio mėn. ruošia jūrų skautų suvažiavimą su tarptautinėmis rungtyinėmis. Kviečiami ir Lietuvos jūrų skautai.

Bulgarija. Pirmas tautinis skautų Jamboree įvyko pereinamais metais nuo 30 rugpiūčio ligi 4 rugsėjo. Valdžios ir visuomenės skautai buvo džiaugsmingai sveikinami ir remiami. Dalyvavo 1560 skautų ir skaučių.

Austrija. Katalikai skautai per š. m. Velykas ruošia tarpusaves rungtynes Bad Ischl'e, kur kviečiami atsilankyti kitų šalių skautai.

Siamas. Mirė karalius Rama VI, kuris patsai 1912 m. įsteigė pirmą skautų draugovę. Dabar Siame yra 250 draugovių su 30000 skautų.

Vengrija. Rengiamas tautinis Jamboree, kuriame laukiama atsilankysiančių ir pasaulinį Skautų Šefą Bada-Powell'į. Lietuvos skautams yra atsiųstas pakvietimas atsilankyti į Jamboree.

Prancūzija. Troyes miesto I-mos dr-vės skautai nori susirašinėti ir keistis pašto ženklais su Lietuvos skautais. Antrašas: Jean

Brijon, 3, Quai des Comtes de Champagne, Troyes (Aube), Prancūzija.

Tarptautinė Skautininkų Konferencija. Š. m. rugpiūčio mėn. 22—30 d. Šveicarijoje, Kanderstege, netoli Berno įvyks Tarptautinė Skautininkų Konferencija, į kurią kiekviena šalis siunčia po 6 atstovus.

Su Naujais Metais Lietuvos skautus sveikino: Anglijos, Belgijos, Prancūzijos, Danijos, Italijos, Estijos, Latvijos, Švedijos, Čekoslovakijos, Austrijos, Albanijos ir Bulgarijos skautai.

Tarptautinis Skautų Biūras praneša, kad dabartiniu metu aplink pasaulį keliauja žemiau išvardinti žmonės, kurių kai-kurie dėvi skautų uniformą ir sakosi esą skautai. Jiems neprivalu duoti jokios paramos, o sužinojus apie jų pasirodymą Lietuvoje, reikia pranešti Vyriausiam Skautų Štabui: Willy Schmidt, Svend G. Poulson, Jose Lvov, Hersz Szwiner, Vidalis Konik, Robinson, Surget, Simon Kramer, A. Hoskam (Johannes van Lingen). Staab, Bardewyck, A. Schmidt, K. Thorenfeld, R. Faber, A. J. Keikes, G. Londemann, W. R. Bak, B. Haagwort, W. J. A. van Willigenburg, Hilmar Stubb, Esben Jacobsen, Chr. Sandholdt, Chr. Busslag.

Fizinis auklėjimas.

Veda J. Macelis.

Gyvenimas parodė, kad menkas tas skautas, kurs turi kasdienę dvasią sukrypusiame ištižusiame narve — neišmiklintam kūne. Neturėkime tvirto įsitikinimo, kad ot mes ta, tokie ir esą! Protingesni būsime manydami, kad galingesne srove tekės mūsų idealų darbai, jei bus „mens sana in corpore sano“. Kad taip turėtų būti, berods, visa didžiuma sutiks. Bet, kas dabar yra? Ar visi augame, kaip galingi ažuolai, ar nėra „verkšlenančių gluosnių? Taip. Skautija žino, kad ji galinga bus tada, kai aukštas mintis gimdys siela, kuri galingame kūne gyvena. Skautybėje sporto ir fizinio lavinimosi mintis stovi vienoj pirmųjų vietų. Žinodami, kad sportas Lietuvos skautijoje šiuo tarpu neklesti, matydami palinkusias, o ne į saulę žvelgiančias skautų pastatas, ir suprasdami, kad mes, lietuviai skautai turime sudaryt tam tikrą išsimiklinusio skautiškai sportininko tipą, mes „Skautų Aidan“ įvedame skyrių, paskirtą mūsų fizinio lavinimosi klausimams. Jis statos savo uždaviniu suteikt skautams žinių, kurių jie sunkiai įvalioja kitur gauti, bet be kurių negalime nė sportiškai skautiško žingsnio žengti! Jis stengsis supažindint su bendraisiais sporto dėsniais, ieškos ir rinks žaidimus, patars higienos klausimuose, patieks žinių iš mūsų sporto darbų, o kaip kada ir užsienio brolių atlinktus žygius.

Lietuviai skautai turi atgaivinti savy tvirtą prabočių dvasią ir skautišką ranką, mes turime užgrūdinti save kaip plieną, nes ant Gedimino pilies niūrūs debesys tebekaro ir trunkosi perkūnais.

Mes gi turime sulaukti to laiko, kada galėsime pasakyti: „Sveikas Vilniau! Sveika Tėvynė Motina, ant Tavo rankų nebežvangės pančiai! Tavo sargyboj stovi jauni galingi sūnūs ir būd!“

Skautas, kaip fizinė vieneta.

(sekant dr. A. Jurgelioniu)

Skautą aš įsivaizduoju, kaip stiprų, grakštų, ..., patvarų jaunikaitį. Jo veidas šypsantis ir jis rodo pasitenkinimą savo fizinėmis ir dvasinėmis pajėgomis.

Skautas — 13—18 metų jaunikaitis. Šiame laikotarpy jisai yra didžiausiame savo kūno dalių tarpime: galūnių kaulai dėdėja, raumenysieško sau formų, — vaikas bręsta lytiniai. Šiame laikotarpy bernaičiai įsivaizduoja, jog jie esą daug stipresni nekaip iš tikrųjų yra, ir griebiasi dirbti sunkų fizini darbą.

13—16 m. Šiame laikotarpy fizinis lavinimas taikomas į alsavimo aparato lavinimą. Tam tikslui, reikia daryti atatinamus judėjus stiprinančius sprando ir pilvo raumenis, nes jie pagrindas taisyklingo alsavimo. Šiame laikotarpy vengti mankštinių, stiprinančių rankų, kojų raumenis, nes sulaikoma kaulų augimas ir, be to, vengti per didelio nuovargio.

16—19 m. Šio amžiaus sulaukęs jaunikaitis jau išeina iš vaikų skaičiaus. Jo kaulai darosi stipresni, pasirodo raumenų reliefai, kyla atsparumas nuovargiui. Čia jaunuoliui reikia pradėti kultivuoti raumenų jėgą, įvedant sunkesnius mankštinius bėgimų, ėjimo, šokinų, daugiau imtis sportinių žaidimų; pratinti širdis, nepervarginant jos, prie sunkesnių darbų. Jaunuoliui rungtinės (futbolo, ilgu distancijų bėgimas...) draudžiama, kaip žeidžiančios širdį. Jaunuolis turi pratintis gerai eiti, bėkti, lipti (kalnuose), šokinėti (per geriovius), plaukti, irtis, gintis (mokinantis numerius iš Džiu-džitsu, gimnastinio bonzo ir p.) ir reikšti savo gabumus žaidimuose ir lengv. atletikos mankšt.

Žaidimuose turi skambėti juokas, linksmumas, tačiau švilpukui sušvilpus, darant pratimus turi būti palaikoma griežta disciplyna. Šiaip fiziniai išauklėtas jaunuolis jaus pasitenkinimo savo kūno ir dvasios jėgomis ir tuo būdu galės tinkamai eiti Skauto pareigas, kur reikia drąsos, dvasinės ir fizininės tvirtybės, mokėjimo sumanumo ir t. p.

Vilkiukų fizinis auklėjimas.

Vilkiukas, turėdamas 7—13 m. amžiaus, yra pačiame intensyviausiame augimo periode.

Jo fizinis lavinimas turi būti higieniškas: tyras, vanduo, saulė ir žaislai turi išplėsti vaikiuko visas organines funkcijas ir pagerinti nervų sistemos koordinacija.

7—9 m. amžiaus vaikui skiriami žaislai, judesiai, imitavimas, kolektyvus žaidimai, pozos taisančios vaiko liemenį, stuburkaulį (lenkimai, atsilošimai žygiavimas), dainuojant, alsavimo pratimai.

9—11 m. prie to pridedama pedagoginiai galūnių judesiai, žaidimai lavina girdėjimą (žiūr. „Jonuk, kur tu!“ — žaidimas), regėjimą ir jutimą; čia tinka pirmos plaukiojimo pamokos ir judėsiai lavina alsavinio aparatą.

11—13 m. tas pats ir mokymas ėjimo, bėgimo, šokinėjimo, laipiojimo (medžiais gerizantalėj ir vertikalėj padėty), nešimo.

Kaip žaislai, taip ir pats mokymas turi būti linksmas ir vaiko nevarginas.

Šiuo laiku vaiko psichikos (dvasinis aukl.) turi būti visai paprastas. Šio amžiaus fizinis auklėjimas pavedamas moterims (pas vilkiukus senoms vilkėms), nes jų švelni ranka ir širdis atatinka vaiko sielai.

Disciplynuotas, reguliuotas savo papročiuose vaikas įpras matyti, girdėti, jausti, uosti; įpras gražiai, vikriai ir noriai pildyti savo kūno judesius ir jis bus priruoštas sekančiam (skauto) fiziniam ir dvasiniam auklėjimui.

Žaidimai.

Šie, žemiau surašyti žaidimai tinka žaist vyresniems vilkiukams ir jaunesniems skautams.

Paslėptas žiedas.

Visi žaidžiantieji sėdasi į ratą, o vienas lieka vidury spėti, kame žiedas yra. Per žiedą perveria tokio ilgumo siūlą, kad visi savo rankose galėtų jį laikyti, o galus sumezga. Kiekvienas abiem rankom turi laikyti siūlą ir traukyti, kad negalėtų žinoti, kame žiedas yra. Reikia leisti žiedas iš rankų į rankas, kad vidurinis nepastebėtų. Jei vidurinis atspėja, mainosi vietomis: vidurinis sėda ratan, o atspėjęs eina į vidų.

Septyni vaikai.

Visi žaidžiantieji tveresi į ratą per žingsnį vienas nuo kito ir sukasi, įleidę vieną

i vidurį, dainuodami: kaimyno Motiejaus septyni vaikai,

Septyni vaikai, septyni šūnai

Jie nevalgę ir negėrę,

Viens į kitą tik žiūrėjo

Ir darė štai taip!

Tada vidurinis ką nors daro, ar tai priklaupia, ar rankoms mosiguoja, ar šoka, dainuoja, atsisėda ir p. tą daro ir visi žaidėjai.

Kai visi nusiramina. tada eina iš eilės kitas žaidėjas ir dainuodami toliau žaidžia.

Surašė *Sk. Svajus*.

Laiškas Skautui.

1926 m. I. 27 d. Kaunas.

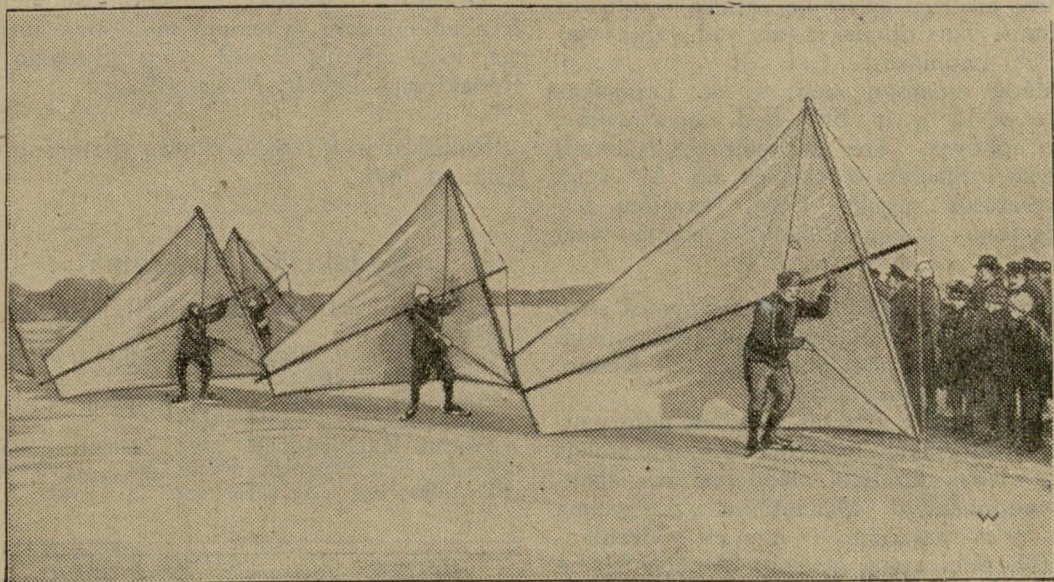
Mielas Juliau!

Praeitame laiške tu man rašei, kad paskutiniu metu liūdi linksmai prabėgusios vasarėlės ir geltonlapio rudens. Kas gi daryti? Žinoma, labai gailiuos, kad praradai tuos turtus ir pilnai sutinku, kad jie tau ypatingai brangūs, tačiau nustoti energijos, liūdėti ir galop, sudėjus rankas nieko nedirbti,—jokiu būdu sutikti negaliu!

Tu rašei: „kas gi bedaryt? Sportui ir žaidimams—amžiną atilsį—kaput! Sueigos ankštose salėse,—nė kur apsisukt, nė pakrutėt. Viskas mirė, viskas nuobodu. Ir t. t. ir t. t.“

Perskaitęs visa tai, gavau išpūdį, ir imu nebesuprasti, kas su tavim pasidarė. Kaip sau nori, tai visai neskautiška! Kitą sykį tu turėjai tiek energijos, valios, norų, o dabar, lyg čigons devynias kumeles išmainęs ant blogesnios, galvoja, kodėl taip, o ne kitaip! Galas galu, gal sumanysi prilygti vienai iš tų dviejų varlių, kurios per savo neatsargumą išoko šeimininkės pastatyton puodynėn su gretine. Viena iš jų be vilties (taip atrodo dabar ir tu. Tik neužsirūstink!), be patvaros, kaip matai nustipo, o antros gudresnės būta: kabaravosi, makaravosi po smetoną, kolei nesuplakė sviesto gabalą, o vėliau išsikabaravusi—išsigelbėjo. Antrajai varlei, man rodos, kaip tik turi prilygti skautas sportininkas: pilnas energijos, džiaugsmo. Jei dar tokiais nesame, tai privalome siekti. Manau, neklysiu manydamas, kad ir tu su tuo pilnai sutiksi.

Sveikas, sakai, kad žiemos metu darbo nėra. Na, pamėgink aplinkui save apsižvalgyti ir pamatysi kokios daugybės visokio darbo būta. Žvilgterėk tik pro langą—pamatysi keliaujančių vaikų bei jaunuolių būrius. Kur gi jie keliauja? Visi, visi iki vieno, čiuožyklon. Ką gi tu sėdi užpečky? Ko snaudi? Griebk čiūžes ir mauk be atodairos čiuožyklon. Pirmą—sykį joj pobuvęs, kitą sykį neraginamas bėgsi. Turiu tau pasakyti, kad kitais metais ir aš toks pat buvau

Žiemos sportas užsieny. Pačiūžininkai su rankinėmis burėmis.

Dabar kitaip. Valandėlė liuoslaikio—čiuožyklon. Po jos visame kūne didžiulė perversmė. Naktimis miegu kur kas geriau negu pirma ir valgau už tris. Kitą syk palvgydavau ir prapuldavu apetitas, o dabar, pavalgai ir vėl nori... Tai matai, brol, reikia nesnaust, o mokėt tinkamai snaudoti laiką. Apart čiuožyklos, galima rasti skautiški žiemos metui pritaikyti žaidimai arba užsiimti tarp kitko rengimu skautišku-sportinių vakarų bet apie juos kitą syk pasistengsiu paruošti straipsnį į „Sk. Aidą.“

Baigdamas, turiu tau palinkėti skautiškai snaudoti laiką ir per tą laiką pasiekti gerų rezultatų. Rezultatais, manau, būsi pilnai patenkintas. Jei sutiksi mano brolius—skautus palinkėk ir jiems tai, ką tau šiame laiške linkiu.

Tavo brolis
Ignas.

Aplink pasaulį. Kaip tenka girdėt, Šiaulių R. T. du skautu pasirengę apkeliauti pasaulį. Abu tvirti ir reikia tikėtis, kelionėje sugebės parodyti skautišką ištvermę. Kiek girdėjau, jų žadama iškelti š. m. balandy. Keliauti mano pėsti.

Apie pačią kelionę, manau, jie patys neatsisakys parašyti „Skautų Aidan.“ —as.

Žiemos darbai. Šiaulių Tunto skautai (ės) bendrai aikštėje susirinkę žaidžia skautiškus žaidimus. Tuo domisi ir jais vadovauja vyr skilt. A. Lapinskas.

Kalėdų atostogų metu v. sk. Lapinskas dalyvavo L. g. ir Sp. Fed. suvažiavime, kaip atstovas. Ten išsitreniravęs (juokai!) Sugryžo į Šiaulius ir apšilęs iki 41° kūno temperatūros sugulė. Porą, savaičių pailsėjęs lovoj dabar atsikėlė ir jaučia visai sveikas.

Kelionės. Joniškėlio skautai žymisi savo ėjimo sportu. Vasaros metu jų keli, mokyti. Račkausko draugystė, parėjo pėsti iš Kauno. Vėliau pėsti keliavo į Biržus.

Keliaut aplink pasaulį šiandien nebe naujiena. Keliavusių lietuvių karininkų vienas mirė, vienas dar liko. Kodel mums, skautams nepabandyti! Manantiems vykti galima duot pora patarimų: 1° nevykti į Grenlandiją (ba pliki keliai atšals!), 2° neišvykti be tėtės leidimo, kad parėjus daug girdėjusių ausų nenutampytų. Kelionė būtų tikrai skautiška!

Šiaulių „sportininkas“. Gruodžio mėn. pradžioj Kęstučio d vės skautas Petraitis (stovykloj vadintas „profesorium“ 13 mt.) nusilaužė koją. Įdomu, kad beveik pats „profesorius“ sutvarstė kaulą, ko pats negalėjo padaryti, tai nurodė draugams, kurie mažiau už jį išmanė. Visgi stovykla naudos atnešė!

A.—a.

Naujausios Žinios.

Prie Mariampolės Tunto yra įsisteigęs mergaičių skyrius. Skyrių ves mokytoja J. A. Vaičiūnienė.

Mariampolėj paroda. 14-16 dn. vasario Mariampolės V. R. J. Gimnazijoje įvyko skautų paroda. Parodoj 16 skyrių (sekančiam Nr. bus daugiau).

Šiauliai sujudo. Šiaulių Skautai—Lapiniai ir Keistutiečiai įsisteigė sau „Klubus“. Pirmiesiems davė kambarį p. Zubuvienė, antriesiems p. Kastanauskas. Juose skautai daro sueigas, žaidimus ir „skautiškus“ pasilinksminimus. Valio Šiauliečiai!

Klaipėdiečiai linksminasi. Š. mt. vasario 14 dn. „Ryto“ salėje (Klaipėdoj) įvyko skautų vakaras. Programa labai įvairi.

Atsiųsti „Sk. Aido“ redakcijon leidiniai.

ŽIDINYS. Literatūros, mokslo, visuomenės ir akademiškojo gyvenimo mėnesinis žurnalas. 1925 mt. Nr. 8—12 rugp. gruogžio m. Redaktorius Dr. V. Mykolaitis.

Rokiškio ir Pilviškių skautų d-vių šapirografuoti leid.

Redakcijos atsakymai

Mžn. Ačiu kad mūsų neužmirštat, laukiame kito laiškučio.

G Panemuniui. Likusios žinutės tilps sekančiuose Nr. Laukiamė daugiau.

Visbaudai. „Iniciatyva“ gal tilps vėliau.

Daukviulii. Perdirbę talpinsime.

Visiems kurie prisiuntė savo rašinius širdingai dėkojame, bet dauguma rašinių yra „pasenę“ nes „Sk. Aidas“ ilgą laiką nepasirodė.

Leidžia — Vyriausias Skautų Štabas.

Redaktorius: Skautininkas V. Baniulis

„Raidės“ spaustuvė Kaune, Laisvės Al. 35. Tel. 758.